

[Hendriksen.]

Landbrugsminister eller andre af Regeringens Medlemmer vil stille sig bag dette Angreb, fordi Regeringen ifølge Sagens Natur har Kendskab til Tingene og ved, at der intet som helst er at bebrejde Kulimportørerne. Dette fremgaar ogsaa tydeligt af de Udtalelser, Brændselsnævnets Formand har fremsat i Anledning af Situationen, og som gaar ud paa, at Kulimportørerne, som naturligt er, har været stærkt interesserede i at faa Indførselen forøget og forgæves har forsøgt at faa Tonnage til Kul- og Koksafskibninger allerede i December Maaned. Det er i første Række Mangelen paa Tonnage og den lange Tid, en Kulrejse nu tager, samt Issituationen, der har medført Brændselsmangelen. Jeg kan godt gaa med til, at det er en Række sammenstødende uheldige Omstændigheder, der har bevirket, at Tilførselen af Brændsel i December og navnlig i Januar er blevet væsentligt mindre end i November og langt mindre end ønskeligt, samtidig med at den strenge Kulde har medført, at Forbruget af Brændsel er steget meget stærkt, men at lægge Skylden paa Kulimportørerne, det er for Smed at rette Bager. Jeg ønsker at fremhæve, saa stærkt jeg kan, at er der et Ansvar, ligger det i hvert Fald andre Steder.

Hvad angaar Enkelthederne i det foreliggende Lovforslag, skal jeg udtale min Tilfredshed med, at man under Forhandlingerne i det andet høje Ting har faaet gennemført en Ændring i § 2, som er ganske betydningsfuld, og hvorefter Ejerne af Brunkulslejer stilles gunstigere end efter det oprindelige Lovforslag. Jeg er ogsaa tilfreds med, at man under Forhandlingerne har opnaaet Tilsagn fra den højtærede Minister, der i Henhold til § 2, 3die Stykke, kan dispensere fra Forbud mod Optagning af og Handel med Brunkul, om, at denne Dispensationsret vil blive benyttet, hvilket den højtærede Minister jo ogsaa bekræftede i sin Forelæggelsestale. Det er en Bestemmelse af ikke ringe Betydning for de interesserede.

Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Fløtkjær) nævnte, at der i Lovforslagets § 9 stod den i de fleste Lovforslag sædvanlige Bemærkning om, at Loven ikke gælder for Færøerne, og fremsatte i den Forbindelse en Række Udtalelser vedrørende

en mere effektiv og mere rationel Udnyttelse af de færøske Kullejer.

Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det ikke mindst i den foreliggende Situation vilde være ønskeligt, at man udnyttede disse Kullejer mere rationelt, end Tilfældet tidligere har været, men jeg vil dog henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at det maa være Lagtinget, der over for den høje Regering fremsætter Udkast eller Forslag til Lovgivning vedrørende færøske Anliggender. Det vilde være i Strid med vor sædvanlige Fremgangsmaade at vedtage Love for Færøerne, forinden saadanne Love eller Forslag til Love har været forelagt den særlige færøske kompetente Forsamling, altsaa Lagtinget.

I øvrigt er Forholdet det med Hensyn til de færøske Kullejer, at disse ikke udnyttes saa meget, at blot Halvdelen af den færøske Befolknings naturlige og almindelige Behov kan blive dækket. Det første, der skulde ske med Hensyn til disse Kullejer, var derfor, at de blev udnyttet saa meget, at de kunde dække selve Færøernes Behov, og først naar dette var dækket, skulde der sendes Kul herved. Om saadanne Muligheder er til Stede, og hvor hurtigt man vil være i Stand til at udnytte Kullejerne ud over den Udnyttelse, der nu finder Sted, kan jeg ikke udtale mig om; det har det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds større Forudsætninger for. Hvad der kan gøres i saa Henseende, vil vi se paa med stor Tilfredshed.

I øvrigt giver Lovforslaget, som jeg forstaar det er Hensigten at gennemføre ved tre Behandlinger i Dag, mig ikke Anledning til særlige Bemærkninger. Jeg vil blot haabe, at Forslaget, naar det bliver ophøjet til Lov, maa virke efter sin Hensigt og bidrage til at forøge Produktionen saavel af Brunkul som af Tørv, saa at Befolkningen, navnlig i visse Dele af Landet, kan have indenlandsk Brændsel at falde tilbage paa. Vore Muligheder med Hensyn til Fremskaffelse af indenlandsk Brændsel bør naturligvis i den foreliggende Situation udnyttes til det yderste — derom tror jeg alle vil være enige.

Det fremgaar formentlig af, hvad jeg her har sagt, at mit Parti er rede til at tiltræde Lovforslaget, som det foreligger. Vi nærer intet Ønske om Udvalgsbehandling.